

उप॑क्षरन्ति जु॒ट्को॑ घृ॒तेन॑ । प्रि॒याण्यङ्गानि॑ तव व॒र्द्ध-
यन्तीः । तस्मै॑ ते सोम॒ नम॒ इद्वषट् च । उप॑ मा राज-
न्सु॒कृते॑ ह्वयस्व । संप्रा॑णापा॒नाभ्या॑ः समु॒चक्षु॑षा त्वम् ।
सः॒श्रोत्रेण॑ गच्छस्व सोम राजन् । यत्त॒ आस्थि॑तः॒ शमु-
तत्ते॑ अस्तु । जा॒नीता॒न्नः स॒ङ्गम॑ने पथी॒नाम् । ए॒तं जा॒नी-
तात्पर॑मे व्योमन् । वृ॒काः सध॑स्था वि॒दरू॒पम॑स्य ॥ ३ ॥

यदा॑ गच्छा॒त्यथि॑भिर्दे॒वयानैः॑ । इ॒ष्टापूर्ते॑ कृणुतादा
वि॒रस्मै॑ । अ॒रि॒ष्टो राज॑न्नग॒दः परे॑हि । नम॑स्ते अस्तु
चक्ष॑से रघू॒यते । नाक॑मारो॒ह सह॑ यज॒माने॑न । सूर्य्यं
गच्छ॑तात् पर॒मे व्यो॑मन् । अभू॑द्दे॒वः स॒वि॒ता वन्द्यो॑नु नः ।
इ॒दानी॑म॒ह उप॑वा॒च्यो नृ॑भिः । वि॒यो रत्ना॑ भज॒ति मा-
न॒वेभ्यः॑ । श्रेष्ठ॑न्नो अ॒त्र द्र॒विणं॑ यथा दध॑त् ॥ उप॑नो
मि॒त्रावरु॑णावि॒हाव॑तम् । अ॒न्वादी॑ध्यायामि॒ह नः॑ स-
खा॒या । आ॒दि॒त्यानां॑ प्रसि॒तिर्हे॒तिः । उ॒ग्राश॑तापा॒ष्टाद्य-
वि॒षा परि॑णो वृणक्तु । आप्या॑यस्व सन्ते ॥ ४ ॥

त्मना॑ जाय॒मानोऽस्य॑ दध॑त् पञ्च च ॥ १३ ॥

चतु॑र्दशोऽनुवाकः ।

यहि॑दी॒क्षे मन॑सा यच्च॑ वा॒चा । यदा॑ प्रा॒णैश्चक्षु॑षा